

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

4.1 การออกแบบระบบเตาปฏิกรณ์

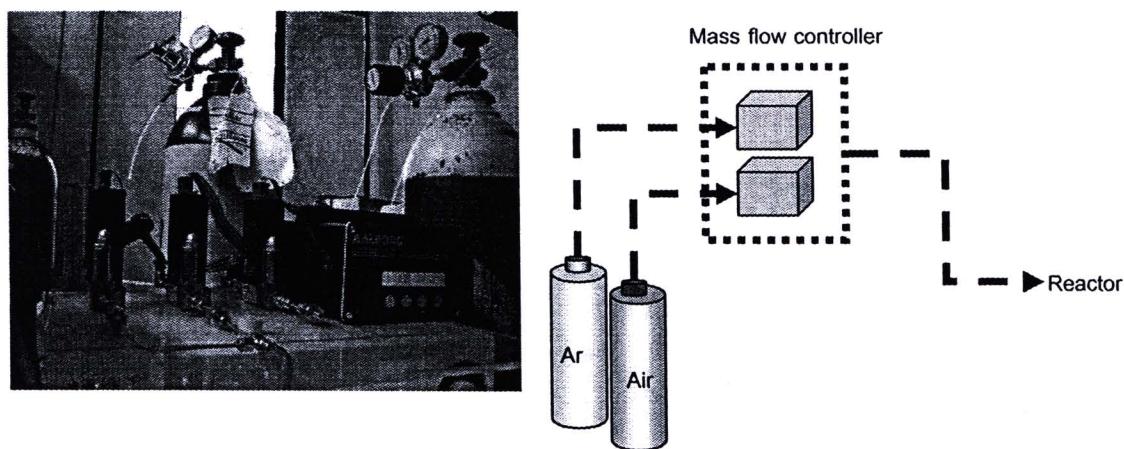
เนื่องจากระบบเตาปฏิกรณ์ที่จะใช้ในการทดลองนี้ต้องการที่จะให้เป็นระบบปิดที่ก้าชพา วัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์ อยู่ในระบบที่มีทางออกทางเดียว กการออกแบบระบบจึงต้องเป็นระบบที่คำนึงถึง ภารรุ่งของก้าชพา ความปลอดภัย ความง่ายในการจัดหา และความสะดวกในการดำเนินการเป็นหลัก

4.1.1 ระบบทางเดินของก้าชพา

4.1.1.1 ก้าชพา

ก้าชพาที่ใช้เป็นก้าชอาร์กอน และก้าชแอร์ซีโอล (อากาศที่มีความสะอาด) เนื่องจากก้าชอาร์กอนเป็น ก้าชที่มีความ洁ยจึงปลอดภัย และไม่เกิดปฏิกิริยา กับผลิตภัณฑ์ และสารตั้งต้นในระบบได้ อีกทั้งยังไม่ รบกวนกับการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ด้วยเครื่อง Gas Chromatography ที่ใช้ TCD detector (ชิ้นในกรณีของ Nitrogen นั้นอาจเกิดสัญญาณรบกวน) ส่วนแอร์ซีโอลนั้นก็เป็นก้าชที่มีความสะอาดและปลอดภัยเนื่องจาก เป็นเพียงอากาศ ดังนั้นก้าชทั้ง 2 ชนิดจึงเหมาะสมที่จะใช้เป็นก้าชพาให้กับระบบที่มีความร้อนและความ ดันเกิดขึ้น

ในส่วนของการควบคุมการไหลของก้าชนั้นใช้เครื่องควบคุมการไหลของก้าช (Mass flow controller) ของ AALBORC® ที่สามารถควบคุมการไหลของก้าชได้พร้อมกัน 3 ชนิด (3 channels) ชิ้น ระบบการควบคุมการไหลของก้าชได้แสดงไว้ดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 แสดงการไหลของก้าชอาร์กอน และแอร์ซีโอล ผ่าน Mass flow controller

4.1.1.2 สายก๊าซและข้อต่อ

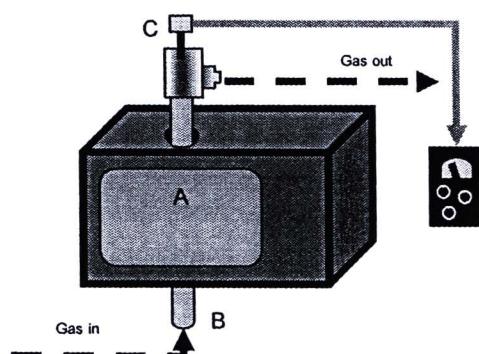
เนื่องจากผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่เป็นก๊าซ ดังนั้นข้อต่อและวาล์วที่ใช้จึงต้องเป็นข้อต่อที่ทำมาจากสแตนเลสและทองเหลือง ที่มีความแน่นหนาและมีความคงทน ในส่วนของท่อก๊านั้นใช้ท่อสแตนเลสในส่วนที่ติดตั้งอย่างถาวร และใช้ท่อชิลลิโคนในส่วนที่ต้องมีการกดเข้า-ออกอยู่เป็นประจำ

4.1.1.3 การเก็บผลิตภัณฑ์

เมื่อผลิตภัณฑ์ที่ได้ออกมายากเตาปฏิกรณ์แล้ว จะมีทั้งก๊าซ และไออกไซด์คาร์บอนที่มีน้ำหนักไม่เท่ากัน ซึ่งต้องใช้ condenser เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้เกิดการควบแน่นตกลงมา ซึ่ง condenser ที่ใช้นั้นเป็นสายชิลลิโคนที่เชื่อมต่อในอ่างน้ำแข็ง ซึ่งจะทำการห้ามปริมาณของเหลวเหล่านี้โดยใช้ Dichloromethane ล้างออกมายากสายชิลลิโคน ส่วนผลิตภัณฑ์ที่เป็นก๊าซจะเก็บใส่ถุงที่มีวาล์วเปิดปิดเพื่อนำไปรีเคราะห์ต่อไป และสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้เป็นของแข็งที่อยู่ในหลอดแก้วควรจะทำการซั่งน้ำหนักเมื่อเสร็จสิ้นการแปรสภาพทางความร้อน

4.1.2 การดัดแปลงเครื่องไมโครเวฟ

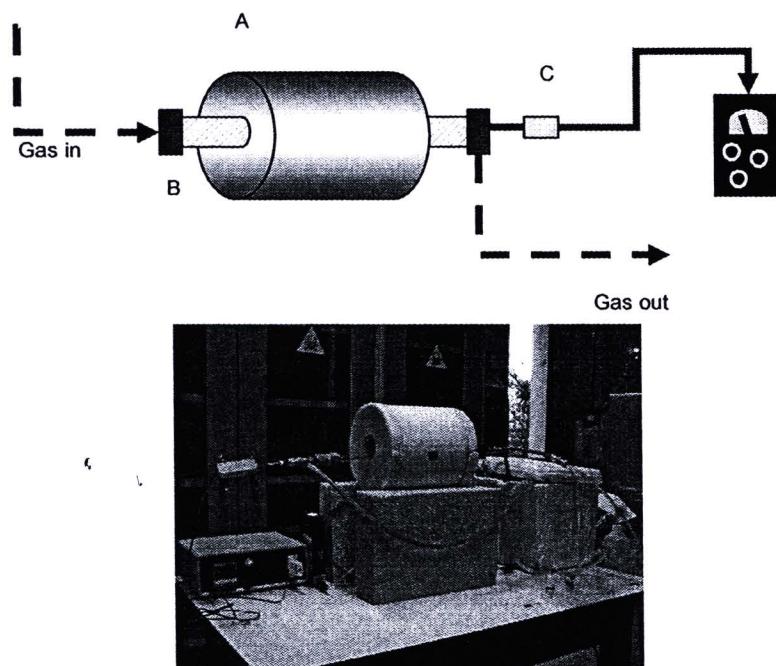
เครื่องไมโครเวฟที่ใช้เป็นแหล่งกำเนิดไมโครเวฟนั้นเป็นเตาไมโครเวฟที่ใช้ตามครัวเรือนทั่วไปซึ่งยังไม่สามารถใช้งานได้ทันทีจึงต้องมีการดัดแปลงให้มีความเหมาะสมและสะดวกต่อการดำเนินงาน ซึ่งเนื่องมาจากเตาปฏิกรณ์ที่ใช้นั้นทำมาจากหลอดแก้วควอซซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 13 มม. และเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก 9 มม. ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงได้ออกแบบให้เครื่องไมโครเวฟและหลอดแก้วควอซซ์อยู่ในแนวที่ตั้งจากกันดังรูปที่ 4.2 โดยให้ทางเข้าของก๊านั้นอยู่ทางด้านล่าง และมีทางออกอยู่ทางด้านบน ซึ่งมีข้อต่อ 3 ทางสำหรับหลอดแก้วควอซซ์ เทอร์โมคัปเปิล และเป็นทางออกก๊าซเข้าสู่ condenser

รูปที่ 4.2 แสดงการดัดแปลงเครื่องไมโครเวฟโดย A) เครื่องไมโครเวฟ B) หลอดแก้วควอซซ์ C) เทอร์โมคัปเปิล

4.1.3 ระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้า

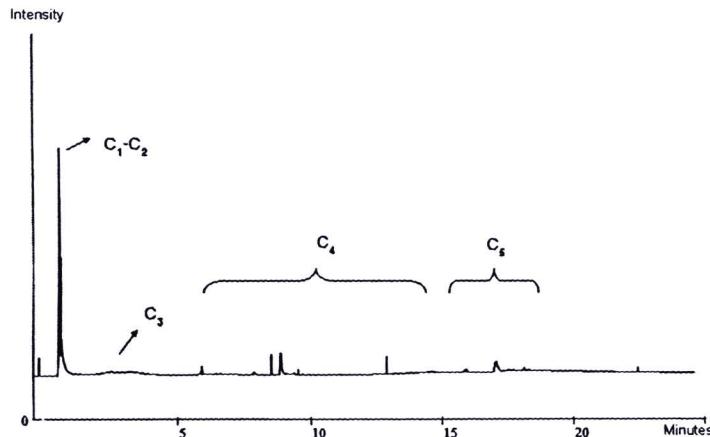
ระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้าใช้เตาปฏิกรณ์แบบ Horizontal fixed bed reactor ซึ่งมีระบบทางเดินของก๊าซคล้ายคลึงกับการใช้ระบบไมโครเวฟ ซึ่งเตาไฟฟ้าได้แสดงไว้ดังรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 แสดงเตาไฟฟ้าที่ใช้ในการทดลอง A) เตาไฟฟ้า B) หลอดแก้วควอชซ์ C) เทอร์โมคัปเปิล

4.2 การสอบเทียบอุปกรณ์ที่ใช้วัดก๊าซ (Gas Chromatography) กับก๊าซมาตรฐาน

การสอบเทียบก๊าซมาตรฐานกับก๊าซในครัว โดยการพิនัยและนี้ดำเนินการวัด CO_2 , H_2 , CH_4 , และไฮโดรคาร์บอน $\text{C}_1\text{-}\text{C}_5$ แต่ไม่สามารถวัด CO ได้เนื่องจากความสามารถของต่อเครื่องแก๊สchromatograph ยังไม่เป็นที่ชัดเจน จึงช่วงเวลา และการตอบสนองต่อเครื่องแก๊สchromatograph ของไฮโดรคาร์บอน $\text{C}_1\text{-}\text{C}_5$ แสดงดังรูปที่ 4.4

รูปที่ 4.4 แสดงช่วงเวลาและการตอบสนองของ Hydrocarbon

จากรูปที่ 4.4 จะเห็นได้ว่า C_1-C_2 นั้นจะมี peak ที่ใกล้เคียงกันมากจึงไม่สามารถที่จะบอกตำแหน่งที่แน่นอนได้ แต่ C_3 , C_4 , และ C_5 สามารถบอกตำแหน่งที่แน่นอนได้ ซึ่งพื้นที่ได้กราฟที่ได้มีความสัมพันธ์กับความเข้มข้นโดยปริมาตรซึ่งจะได้นำมาเทียบกับพื้นที่ได้กราฟของก๊าซผลิตภัณฑ์ที่จะเก็บได้ในอนาคตซึ่งความเข้มข้นโดยปริมาตร และพื้นที่ได้กราฟของ C_1-C_2 , C_3 , C_4 , และ C_5 ได้แสดงไว้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงความเข้มข้นโดยปริมาตร และพื้นที่ได้กราฟของ C_1-C_2 , C_3 , C_4 , และ C_5

Species	Peak area	%Vol
C_1-C_2	3,491,466	16
C_3	67,228	6
C_4	511,820	35
C_5	450,403	3

4.3 ธาตุองค์ประกอบ และสมบัติทางความร้อนของ EVA/NR

4.3.1 การวิเคราะห์ธาตุองค์ประกอบของ EVA/NR

จากการวิเคราะห์ธาตุองค์ประกอบด้วยเครื่อง Elemental Analyzer ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ได้แสดงไว้ดังตารางที่ 4.2 พบว่า EVA/NR นั้นมีธาตุที่เป็นองค์ประกอบส่วนใหญ่คือคาร์บอน ออกซิเจน และไฮโดรเจน ตามลำดับ ซึ่งจากการที่มีปริมาณของคาร์บอน และไฮโดรเจนในปริมาณที่สูงนี้ แสดงว่ารัศดุลย์สามารถที่จะเกิดการแปรสภาพทางความร้อน และแตกตัวเป็นก๊าซ หรือสารประกอบไม่เลกฤทธิ์ได้แก่ CO , H_2 , และ C_xH_y (C_1-C_5) ซึ่งสารเหล่านี้เมื่อเกิดการเผาไหม้จะเกิดปฏิกิริยาแบบchemistry ความร้อน (Exothermic reaction) สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากมายไม่ว่าในเรื่องของการนำไปเป็นเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องยนต์เพื่อทดแทนการเชื้อเพลิงปิโตรเลียม และถ่านหิน หรือการนำ

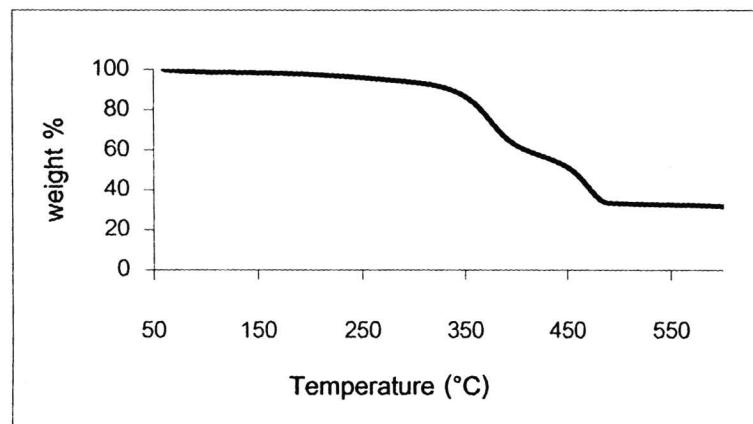
กลับไปสังเคราะห์เป็นสารตั้งต้นที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ ต่อไป นอกจากนี้ยังพบว่าใน EVA/NR นั้นมีปริมาณของซัลเฟอร์ และในไตรเจน ที่ต่ำมากซึ่งแสดงว่าเมื่อ EVA/NR นี้เกิดปฏิกิริยา กับออกซิเจนจะเกิดก๊าซ SO_x และ NO_x ซึ่งเป็นก๊าซที่เป็นพิษในปริมาณที่ต่ำจึงไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเมื่อปล่อยออกสูญภายในอก

ตารางที่ 4.2 ธาตุองค์ประกอบของ EVA/NR

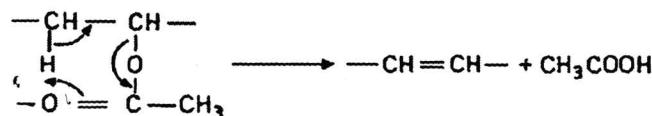
ธาตุ	ร้อยละโดยน้ำหนัก
C	57.6
H	8.3
N	1.3
O	32.7

4.3.2 สมบัติทางความร้อนของ EVA/NR

การศึกษาการสลายตัวทางความร้อนของ EVA/NR นั้นใช้เทคนิค Thermogravimetric Analysis (TGA) โดยการทำให้ EVA/NR นั้นเกิดการสลายตัวภายใต้บรรยากาศที่ปราศจากออกซิเจน โดยใช้ก๊าซในไตรเจนเป็นก๊าซพา ที่อัตราการไหล 20 ml/min อุณหภูมิ 60-600 °C ที่อัตราการให้ความร้อน 20 °C/min จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละของน้ำหนักที่เปลี่ยนแปลงไปกับอุณหภูมิดังแสดงในรูปที่ 4.5 พบว่า EVA/NR นั้นจะเกิดการสลายตัว 2 ขั้นตอน โดยการสลายตัวในขั้นแรก เกิดที่อุณหภูมิประมาณ 300-360°C โดยพนกการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักจาก 91% เหลือ 58% ซึ่งการสลายตัวในขั้นแรกนี้คาดว่าเกิดจากการที่ส่วนของไวนิลอะซีเตตในสายโซ่ไม่เลกฤทธิ์เกิดการปลดปล่อยกรดและชิติกออกมา และเกิดเป็นพันธะคู่ชื่นบนสายโซ่ไม่เลกฤทธิ์แสดงในรูปที่ 4.6 ซึ่งพันธะคู่นี้เมื่อได้รับอุณหภูมิที่สูงขึ้นก็จะเกิดการสลายตัวได้ต่อไป ซึ่งผลการทดลองนี้คล้ายกับงานวิจัยของ N. Gupta และคณะ (N. Gupta et al., 1999) ที่ศึกษาการสลายตัวของ EVA ที่ใช้ในทางการค้าและพบว่าอุณหภูมิการสลายตัวของ EVA ที่อุณหภูมิประมาณ 250-350 °C ซึ่งมีค่าที่ใกล้เคียงกันกับที่ศึกษาได้ สำหรับในส่วนของการเกิดการสลายตัวในขั้นที่สองนั้นพบว่าเกิดที่อุณหภูมิประมาณ 400-500 °C โดยมีการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักลดลงจาก 56% เหลือ 33 % ซึ่งเป็นการเกิดการสลายตัวของโครงสร้างที่มีพันธะคู่ที่เกิดจากการสลายตัวในขั้นตอนแรก และจากโครงสร้างส่วนที่เป็นเอทิลีนบนสายโซ่หลัก แต่จากการศึกษาของ N. Gupta นั้นพบอุณหภูมิการสลายตัวในขั้นที่สองนี้ที่สูงกว่าอุณหภูมิต่ำกว่าเล็กน้อยคือที่ 350-450 °C ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ EVA/NR ที่ใช้ในการศึกษานั้นบางส่วนของไมเลกฤทธิ์ทำให้เกิดการเชื่อมระหว่างเพื่อเพิ่มสมบัติด้านการใช้งานดังนั้นจึงส่งผลให้อุณหภูมิที่เกิดการสลายตัวมีค่าที่สูงกว่า EVA ที่ใช้ในทางการค้าทั่วไปที่มีการเชื่อมข้างแต่อย่างใด ดังนั้นจากผลการทดลองจะเห็นได้ว่า EVA/NR นั้นสามารถเกิดการสลายตัวของสารอินทรีย์ได้อย่างสมบูรณ์ที่อุณหภูมิประมาณ 500 °C นั้นเอง

รูปที่ 4.5 การสลายตัวทางความร้อนของ EVA/NR ภายใต้บรรยากาศที่ปราศจากออกซิเจน

รูปที่ 4.6 การสลายตัวของ EVA/NR โดยการกำจัดกรดแอซิติก และเกิดเป็นพันธะคู่

4.4 การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรสภาพทางความร้อน

การศึกษาการแปรสภาพทางความร้อนของ EVA/NR ในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงผลของกำลังไมโครเวฟ อัตราส่วนโดยปริมาตรระหว่าง Ar:O₂ ในก๊าซพา และอัตราส่วนระหว่าง SiC:EVA/NR โดยจะทำการบรรจุ SiC ปริมาตร 1 และ 2 ml และ EVA/NR ปริมาตร 1 ml (อัตราส่วนโดยปริมาตรเท่ากับ 1:1 และ 2:1 ตามลำดับ) ลงในเตาปฏิกรณ์ความร้อนโดยจะทำการหุงสับกันไปเป็นชั้นๆโดยให้มีความหนาเท่าๆกัน จากนั้นทำการแปรสภาพทางความร้อนเป็นเวลานาน 360 วินาที โดยทำการแบ่งเก็บตัวอย่างก๊าซออกเป็น 2 ช่วงด้วยกันคือช่วงแรกที่เวลา 0-180 วินาที และที่เวลา 181-360 วินาที ตัวอย่างก๊าซที่เก็บได้จะถูกนำไปวิเคราะห์ด้วยเทคนิค Gas Chromatography ด้วยตัวตรวจจับชนิด Thermal Conductivity Detector (TCD) เพื่อวิเคราะห์ก๊าซ CO₂, H₂ และ Flame Ionized Detector (FID) เพื่อวิเคราะห์ก๊าซไฮโดรคาร์บอน (C_xH_y) ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณของก๊าซ CO₂, H₂, และ C_xH_y ในช่วง C₁-C₅ โดยทำการเปรียบเทียบกับก๊าซมาตรฐานที่ทราบความเข้มข้นที่แน่นอน ในส่วนของการกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ที่เป็นของแข็ง ของเหลว และก๊าซนั้น จะใช้การชั่งน้ำหนักของแข็ง และของเหลว จากนั้นจึงคำนวณหาปริมาณของก๊าซโดยอาศัยกฎทรงมวล ทั้งนี้จะทำการเปรียบเทียบผลการทดลองที่ได้กับระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้าควบคู่กันไปด้วย

4.4.1 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์

การแปรสภาพทางความร้อนของ EVA/NR ที่สภาวะต่างๆพบว่า EVA/NR นั้นสามารถเกิดการสลายตัวได้อย่างรวดเร็วภายใต้ระบบการให้ความร้อนโดยการใช้ไมโครเวฟ ซึ่งการกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ของแข็ง ของเหลว และก๊าซ แสดงไว้ดังตารางที่ 4.3 และตารางที่ 4.4 โดยพบว่าเมื่อกำลังของไมโครเวฟมีค่าสูงขึ้นส่งผลให้ปริมาณของก๊าซผลิตภัณฑ์ที่ได้มีค่าที่เพิ่มมากขึ้น แต่ปริมาณของแข็งมีค่าที่ลดลง ที่ทุกอัตราส่วนของก๊าซพารา และอัตราส่วนระหว่าง EVA/NR: SiC ซึ่งผลที่เกิดขึ้นนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ดังแสดงในตารางที่ 4.5-4.6 ซึ่งการที่ผลิตภัณฑ์เป็นก๊าซเพิ่มมากขึ้น แต่ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของแข็งลดลงนี้เนื่องมาจากการที่ของแข็งที่เกิดขึ้นในตอนแรกนั้นทำปฏิกิริยากับก๊าซผลิตภัณฑ์ และก๊าซพารา ต่อเนื่องไปในระหว่างการทดลอง นอกจากนี้การที่กำลังของไมโครเวฟมีค่าที่สูงขึ้นนี้ จะช่วยในการเร่งให้เกิดการแตกตัวของสายโซ่มोเลกุลได้ดีขึ้นจึงส่งผลให้ EVA/NR ส่วนใหญ่นี้เกิดการแปรสภาพไปเป็นก๊าซในสัดส่วนที่สูงกว่าผลิตภัณฑ์อื่น

ตารางที่ 4.3 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ (%) โดยน้ำหนัก) ที่อัตราส่วนระหว่าง Ar:O₂ เท่ากับ 100:0 ทั้งระบบการให้ความร้อนโดยใช้ไมโครเวฟ และการใช้เตาไฟฟ้า

SiC :EVA/NR	Microwave power (watts)	Solid	Oil	Gas
1:1	110	88.3	5.1	6.6
	330	32.3	36.5	31.2
	550	29.8	28.5	41.7
2:1	110	84.5	9.7	5.8
	330	44.1	24.9	31.0
	550	30.9	28.8	40.3
<i>Electrical furnace</i>		30.3	38.1	31.7

ตารางที่ 4.4 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ (%) โดยน้ำหนัก) ที่อัตราส่วนระหว่าง Ar:O₂ เท่ากับ 99:1 ทั้งระบบการให้ความร้อนโดยใช้ไมโครเวฟ และการใช้เตาไฟฟ้า

SiC :EVA/NR	Microwave power (watts)	Solid	Oil	Gas
1:1	110	64.7	15.8	19.5
	330	30.0	21.4	48.6
	550	23.4	23.2	53.4
2:1	110	78.3	13.9	7.8
	330	33.4	16.5	50.1
	550	33.7	17.5	48.8
<i>Electrical furnace</i>		31.2	25.9	42.9

ตารางที่ 4.5 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไลเซชันนังเทียมโดย O. Yilmaz และคณะ (O. Yilmaz et al., 2007)

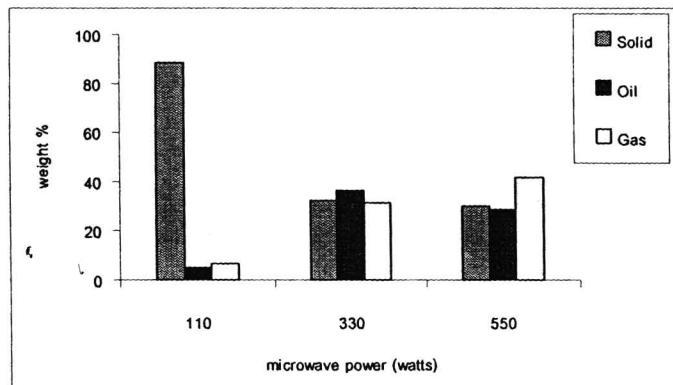
	Temperature (°C)	
	450	600
<i>Char</i>	44.5	38.1
<i>Oil + Aqueous</i>	32.0	28.9
<i>Gas</i>	17.8	23.6

ตารางที่ 4.6 ผลของอุณหภูมิที่มีต่อการกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ทั้งการให้ความร้อนแบบใช้เตาไฟฟ้า และการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟของสลัดจัน้ำเสียโดย A. Domínguez และคณะ (A. Domínguez et al., 2006)

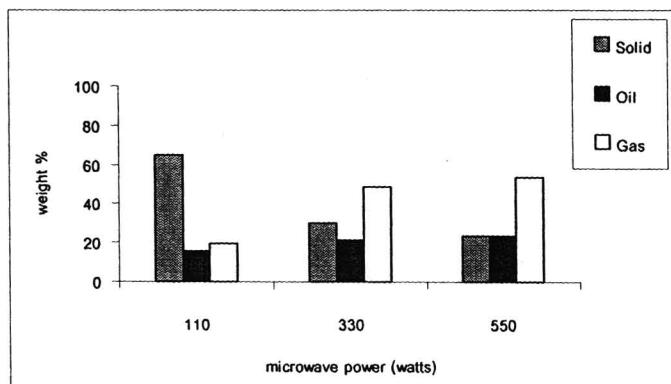
Temperature			
	500°C	800°C	1000°C
Microwave heating			
<i>Solid</i>	30.2	25.5	22.7
<i>Oil</i>	7.9	9.2	8.6
<i>Gas</i>	61.9	65.3	68.7
Electrical furnace			
<i>Solid</i>	29.2	25.3	24.1
<i>Oil</i>	13.6	11.8	11.3
<i>Gas</i>	57.2	62.9	64.6

ปริมาณในการเกิดก๊าซ CO_2 , CO , H_2 , และ C_xH_y ($\text{C}_1\text{-C}_5$) นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สามารถสะท้อนถึงลักษณะของการแปรสภาพความร้อน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการเกิดก๊าซผลิตภัณฑ์ข้างต้นตามที่กล่าวมานั้น จะขึ้นกับตัวแปรหลักๆ ได้แก่ อุณหภูมิ อัตราการให้ความร้อน และบรรยายกาศที่ใช้ในการเกิดปฏิกิริยา กลไกในการเกิดก๊าซผลิตภัณฑ์จากสัดส่วนนี้ในผู้พบร่วมกันของการแตกตัวของสายโซ่หลักของวัสดุทั้งการแตกตัวแบบ Random Chain Scission และ Depolymerization หรืออาจเกิดเนื่องมาจากก๊าซผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในช่วงแรกของปฏิกิริยาสามารถเกิดปฏิกิริยาต่อเนื่อง เช่นเกิดปฏิกิริยาด้วยกันเองระหว่างก๊าซผลิตภัณฑ์ เกิดปฏิกิริยากับก๊าซพา และเกิดปฏิกิริยากับของแข็งหรือของเหลว เป็นต้น ซึ่งจากการวิจัยที่ผ่านมา [6, 9, 11, 13, 14, 15, 16] และตารางที่ 4.6 นั้นต่างแสดงผลของการกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ของแข็ง ของเหลว และก๊าซ ไปในทิศทางเดียวกันนั่นคือ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์ที่เป็นก๊าซนั้นมีค่าที่เพิ่มมากขึ้นในขณะที่ของแข็ง และของเหลวมีค่าที่ลดลง เมื่ออุณหภูมิที่ใช้ในการแปรสภาพมีค่าที่สูงขึ้นนั่นแสดงว่า ภายใต้สภาวะที่มีการให้อุณหภูมิ และอัตราการให้ความร้อนที่สูงจะช่วยในการส่งเสริมการผลิตก๊าซได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อสรุปจากการวิจัยของ A. Domínguez และคณะ (A. Domínguez et al. 2006) ที่กล่าวว่าที่อัตราการให้ความร้อนที่สูง ณ อุณหภูมิที่สูงกว่า 650°C จะช่วยส่งเสริมการเกิดก๊าซผลิตภัณฑ์ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ในงานวิจัยนี้พบว่าเมื่อดำเนินการแปรสภาพทางความร้อนด้วยไมโครเวฟ อุณหภูมิจะมีค่าที่สูงขึ้นตามกำลังของไมโครเวฟที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเมื่อกำลังของไมโครเวฟสูงขึ้นจะทำให้ประจุ หรืออิเล็กตรอนอิสระบน SiC นั้นสามารถที่จะเกิดการสั่น และเคลื่อนที่ได้มากยิ่งขึ้นจึงสามารถ

เกิดการเสียดสีกันระหว่างประจุเหล่านี้กับความต้านทานภายในของ SiC เอง ซึ่งการสั่นที่เกิดอย่างรวดเร็วนี้ทำให้สามารถเกิดความร้อนได้อย่างรวดเร็วสูงกว่าระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้า และความร้อนเหล่านี้จะแพร่ให้กับวัสดุอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกันทำให้วัสดุนั้นเกิดการสลายตัวอย่างรวดเร็ว และเจ็บพลัน จากที่กล่าวมาทำให้ที่กำลังของไมโครเวฟเท่ากับ 550 วัตต์ สามารถผลิตก๊าซเชื้อเพลิงได้ในปริมาณที่สูงกว่าที่กำลังไมโครเวฟ 330 และ 110 วัตต์ ที่ทุกอัตราส่วนของก๊าซพัดดงแสดงในรูปที่ 4.7 และรูปที่ 4.8

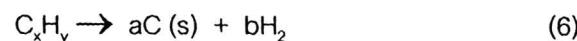
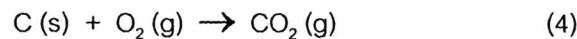
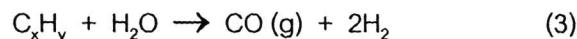
รูปที่ 4.7 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ที่อัตราส่วน Ar: O₂ ในก๊าซพा 100:0 อัตราส่วน EVA/NR: SiC 1:1

รูปที่ 4.8 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ที่อัตราส่วน Ar: O₂ ในก๊าซพा 99:1 อัตราส่วน EVA/NR: SiC 1:1

ในส่วนขององค์ประกอบของก๊าซผลิตภัณฑ์นี้ในงานวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์ CO₂, H₂ และ C_xH_y ในช่วง C₁-C₅ เท่านั้น ซึ่งผลการทดลองที่ได้มีแนวโน้มใกล้เคียงกันกับผลงานวิจัยของ A. Marcilla และคณะ (Marcilla et al., 2005) นั่นคือผลการทดลองในงานวิจัยนี้พบว่าที่สภาวะการทดลองภายใต้อัตราส่วนของ Ar:O₂ ในก๊าซพा 99:1 สามารถผลิตก๊าซ H₂ ได้ในปริมาณที่สูงกว่าอัตราส่วน 100:0 (ตารางที่ 4.7) ทั้งนี้เนื่องจากที่สภาวะดังกล่าวมีอุณหภูมิในระบบซึ่งสามารถเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันกับ EVA/NR ซึ่งเป็นการแปลงทางความร้อนในรูปแบบของการเกิดแก๊สซิฟิเคชันที่มีความสามารถในการผลิตก๊าซ H₂

ได้ดีกว่าสภาวะที่ปราศจากออกซิเจน เมื่อพิจารณาถึงการเพิ่มขึ้นของกำลังของไมโครเวฟจาก 110-550 วัตต์ พบว่าปริมาณการเกิด CO_2 มีค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อกำลังของไมโครเวฟมีค่าที่เพิ่มมากขึ้น ดังตารางที่ 4.8 โดยผลที่ได้เป็นไปในทางตรงกันข้ามกับงานวิจัยอื่นๆ ที่ผ่านมาซึ่งใช้ไมโครเวฟ เช่นกัน [11, 14, 17] ดังตารางที่ 4.9 และ 4.10 ซึ่งพบว่าเมื่อกำลังของไมโครเวฟหรืออุณหภูมิที่ใช้ในการให้ความร้อนเพิ่มขึ้น ปริมาณของ CO_2 มีค่าที่ลดลง ทั้งนี้คาดว่าเนื่องมาจาก การให้ความร้อนแบบไมโครเวฟงานวิจัยนี้นั้นเป็น การให้ความร้อนที่มีความรวดเร็วมากประกอบกับการที่ EVA/NR มีออกซิเจนอยู่ในปริมาณที่ค่อนข้างสูง ดังนั้น CO_2 จึงสามารถเกิดได้อย่างรวดเร็วและสามารถออกไประดับสูง ได้ภายในเวลาอันสั้นทำให้ ระยะเวลาในการทำปฏิกิริยา กับบรรยายกาศ ของแข็ง และก๊าซที่เกิดขึ้นในระบบมีค่าที่น้อยลง หรือสามารถ กล่าวได้ว่าอัตราในการเกิด CO_2 มีค่าที่สูงกว่าอัตราในการใช้ CO_2 ในการทำปฏิกิริยา กับคาร์บอน และ สารประกอบคาร์บอนในปฏิกิริยาที่ (1) และ (2) นั้นเอง สมการที่ (1)-(6)แสดงปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นในระหว่าง การเกิดปฏิกิริยาดังกล่าว

ตารางที่ 4.7 ปริมาณของก๊าซ H_2 ($\times 10^{-4}$ กรัม) ที่อัตราส่วนของ EVA/SiC 1:1

Microwave power (watts)	Weight (g)	
	Ar	Ar/O ₂
110	0.00	0.03
330	0.25	1.10
550	61.12	190.77
<i>Electrical furnace</i>	0.02	0.02

ตารางที่ 4.8 ปริมาณของก๊าซ CO₂ ($\times 10^{-4}$ กรัม) ที่อัตราส่วนของ EVA/SiC 1:1

Microwave power (watts)	Weight (g)	
	Ar	Ar/O ₂
110	24.64	25.76
330	55.05	93.52
550	121.40	215.65
<i>Electrical furnace</i>	128.20	106.40

การวิเคราะห์ชนิดและปริมาณของไออกไซด์คาร์บอนนั้นใช้เทคนิค Gas Chromatography โดยใช้ตัวตรวจจับ Flame Ionized Detector (FID) ซึ่งจากการทดลองพบว่าปริมาณการเกิดไออกไซด์คาร์บอนนั้นมีค่าที่เพิ่มมากขึ้นตามกำลังของไมโครเวฟที่สูงมากขึ้นดังแสดงในรูปที่ 4.9 ซึ่งที่กำลังของไมโครเวฟเท่ากับ 110 วัตต์ นั้นพบว่าปริมาณของไออกไซด์คาร์บอนที่ได้นั้นมีปริมาณที่ต่ำมากแต่มีเมื่อเพิ่มกำลังของไมโครเวฟเป็น 330 และ 550 วัตต์ แล้ว พบว่าปริมาณของไออกไซด์คาร์บอนนั้นมีค่าที่สูงขึ้นอย่างชัดเจนทั้งนี้เนื่องมาจากการที่อุณหภูมิที่สูงนี้สามารถเกิดการแตกตัวของ EVA/NR ได้ดียิ่งขึ้น และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างอัตราส่วนระหว่าง Ar:O₂ ในก๊าซพาพบว่าที่อัตราส่วนเท่ากับ 99:1 นั้นสามารถผลิตไออกไซด์คาร์บอนได้ในปริมาณที่สูงกว่าเนื่องมาจากการที่ออกซิเจนที่เพิ่มเข้าไปในระบบนั้นสามารถเร่งการแตกตัวโดยเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันกับ EVA/NR นั่นเอง

รูปที่ 4.10 และรูปที่ 4.11 แสดงโครงสร้างกราฟของก๊าซไออกไซด์คาร์บอนที่วิเคราะห์ได้จากก๊าซผลิตภัณฑ์ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบที่อัตราส่วน Ar:O₂ ในก๊าซพาที่กำลังของไมโครเวฟ 110 วัตต์พบว่าที่

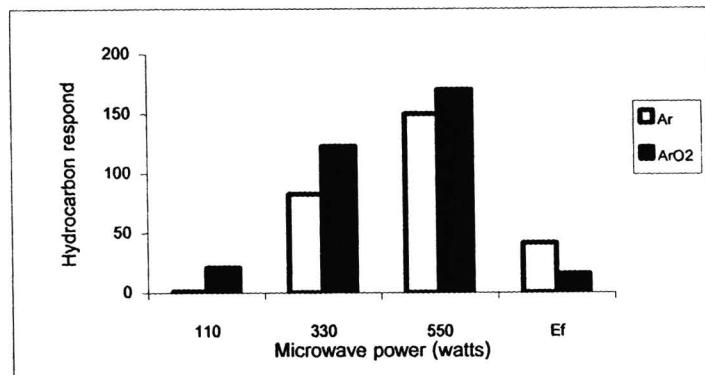
อัตราส่วน Ar:O₂ 99:1 (การแปรสภาพทางความร้อนแบบแก๊สซิฟิเคชัน) สามารถผลิตไออกไซด์คาร์บอนได้ดีกว่าที่อัตราส่วน 100:0 และเมื่อเพิ่มกำลังของไมโครเวฟเป็น 330 และ 550 วัตต์ ปริมาณของไออกไซด์คาร์บอนก็มีค่าที่สูงมากขึ้นตามไปด้วย หรือสามารถถกถ่วงได้ว่าระบบการให้ความร้อนโดยใช้ไมโครเวฟนั้นสามารถผลิตกําชีวิโอด้วยอัตราส่วนได้ในปริมาณที่สูงขึ้นตามกำลังของไมโครเวฟ และมีปริมาณที่สูงกว่าจากที่ผลิตได้จากการระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้า นอกจากนี้พบว่าที่กำลังของไมโครเวฟเท่ากับ 110 วัตต์ที่อัตราส่วนระหว่าง Ar:O₂ ในกําชีพา 100:0 พบร่วมปริมาณของไออกไซด์คาร์บอนนั้นมีปริมาณที่ต่ำมากทั้งนี้เนื่องมาจากการที่กำลังของไมโครเวฟ 110 วัตต์นั้นไม่สามารถทำให้เกิดความร้อนที่สูงพอจนทำให้ EVA/NR เกิดการสลายตัวได้

ตารางที่ 4.9 ปริมาณของ H₂, CO₂, และ CH₄ จากการแปรสภาพทางความร้อนของสัลเดอร์น้ำเสียโดยการใช้ระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟที่อุณหภูมิต่างๆ กัน จากรายงานวิจัยของ A. Domínguez และคณะ (A. Domínguez et al., 2006)

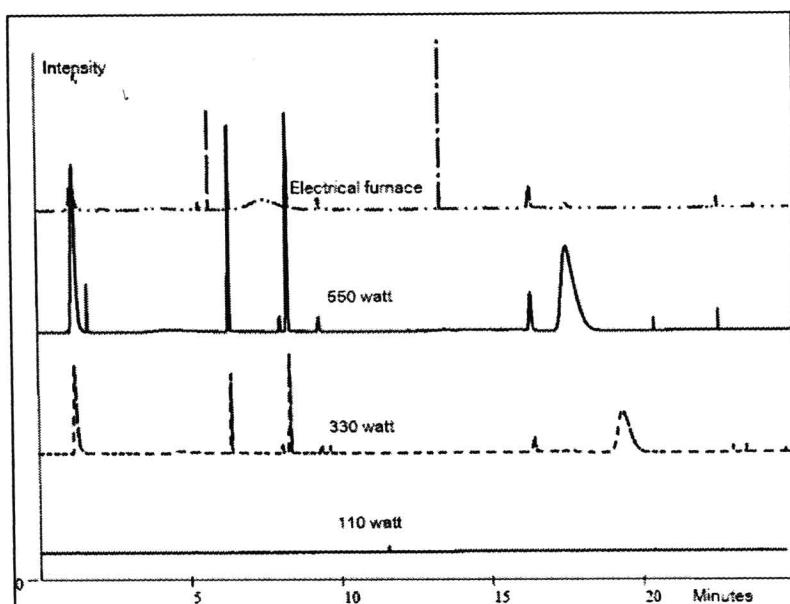
	Temperature (°C)		
	500	800	1,000
H ₂	35.6	38.2	40
CO ₂	28.4	22.7	17.7
CH ₄	7.25	7.13	6.74

ตารางที่ 4.10 ร้อยละโดยปริมาตรของ H₂, CO₂, และ CH₄ จากการแปรสภาพทางความร้อนสัลเดอร์น้ำเสียโดยการใช้ระบบการให้ความร้อนโดยเตาไฟฟ้าอุณหภูมิต่างๆ กัน จากรายงานวิจัยของ A. Domínguez และคณะ (A. Domínguez et al., 2006)

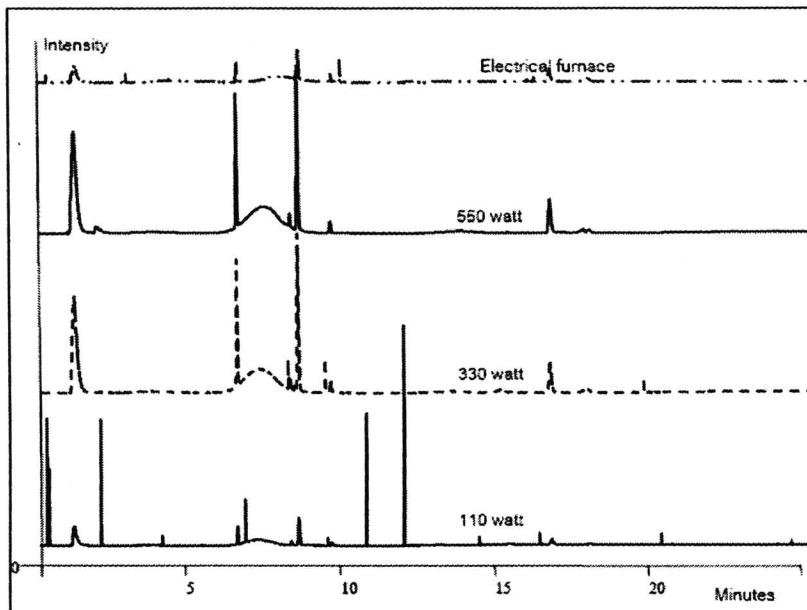
	Temperature		
	500 °C	800 °C	1,000 °C
H ₂	9.3	25.8	29.9
CO ₂	56.6	39.1	32.0
CH ₄	11.3	10.9	10.7

รูปที่ 4.9 การตอบสนองต่อไฮโดรคาร์บอนที่อัตราส่วน EVA/NR: SiC 1:1 ระหว่างอัตราส่วน Ar:O₂ ในก๊าซพา 100:0 (Ar) และ 99:1 (ArO₂)

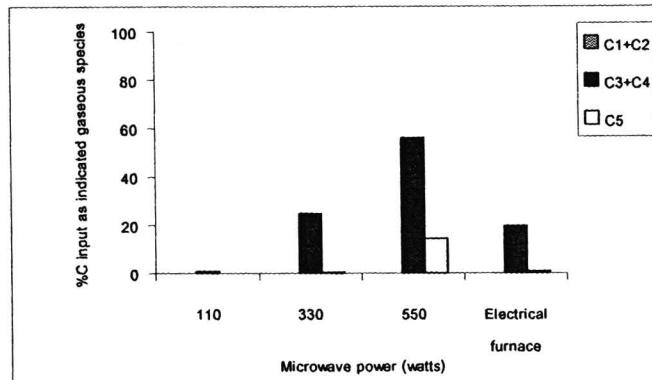
รูปที่ 4.10 การตอบสนองต่อไฮโดรคาร์บอนของเครื่อง Gas Chromatography อัตราส่วน Ar:O₂ ในก๊าซพา 100:0 อัตราส่วนระหว่าง EVA/NR: SiC 1:1

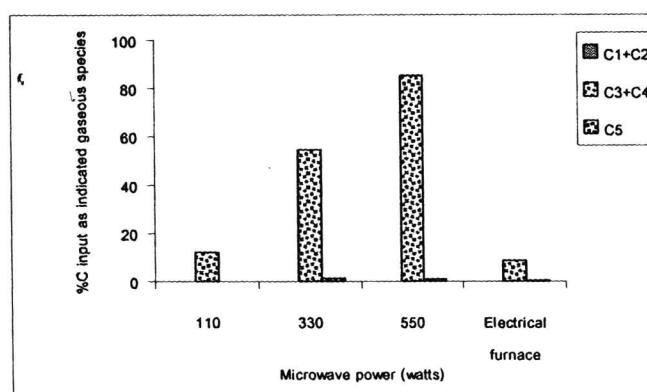
รูปที่ 4.11 การตอบสนองต่อไออกไซด์คาร์บอนของเครื่อง Gas Chromatography อัตราส่วน

$\text{Ar}:\text{O}_2$ ในก๊าซพา 99:1 อัตราส่วนระหว่าง EVA/NR: SiC 1:1

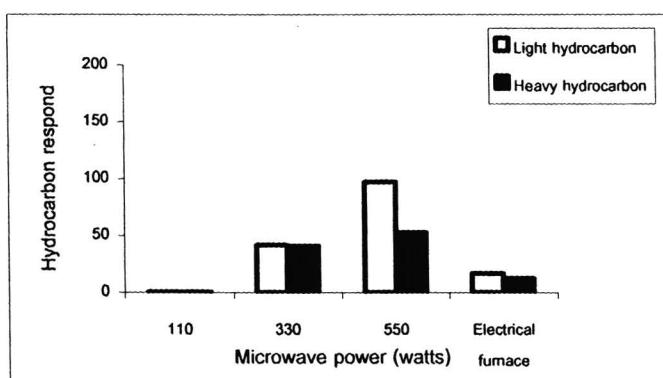
รูปที่ 4.12 และรูปที่ 4.13 แสดงการแปลงสภาพของคาร์บอนใน EVA/NR ไปเป็นไออกไซด์คาร์บอน C_1-C_5 ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าไออกไซด์คาร์บอนที่อยู่ในช่วง C_3+C_4 นั้นมีปริมาณที่สูงที่สุดที่ทุกกำลังของไมโครเวฟ อัตราส่วนระหว่าง $\text{Ar}:\text{O}_2$ และทุกรอบของการให้ความร้อน ซึ่งเป็นผลมาจากการแตกตัวแบบ depolymerization ซึ่งเป็นการแตกตัวของ EVA/NR ออกเป็นหน่วยย่อยๆ หรือโมโนเมอร์ ปริมาณของ C_5 พบรูปในปริมาณที่รองลงมา และ C_1+C_2 นั้นพบว่ามีปริมาณที่ต่ำที่สุดซึ่งคาดว่าเกิดจากการแตกตัวแบบสูญของ EVA/NR นั้นเอง ระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟสามารถผลิตไออกไซด์คาร์บอนได้ในปริมาณที่สูงกว่าระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้า เมื่อพิจารณาที่กำลังของไมโครเวฟ 550 วัตต์ อัตราส่วนระหว่าง $\text{Ar}:\text{O}_2$ 100:0 (การแปลงสภาพแบบไฟโรไลดิช) การแปลงสภาพของคาร์บอนใน EVA/NR ไปเป็นไออกไซด์คาร์บอน C_3+C_4 และ C_5 เท่ากับ 56% และ 14% ตามลำดับ แต่เมื่อเปลี่ยนอัตราส่วนระหว่าง $\text{Ar}:\text{O}_2$ ในก๊าซพา 99:1 (การแปลงสภาพแบบแก๊สชีพิคเข็ม) พบว่าการแปลงสภาพของคาร์บอนใน EVA/NR ไปเป็นไออกไซด์คาร์บอน C_3+C_4 และ C_5 เปลี่ยนไปเป็น 85% และ 0.7% ตามลำดับซึ่งปริมาณของ C_3+C_4 ที่สูงขึ้นอย่างชัดเจนนี้เนื่องมาจากการเกิดปฏิกิริยาแก๊สชีพิคเข็มของ EVA/NR และ C_5 ที่เกิดการแตกตัวออกเป็นโมเลกุลที่มีขนาดเล็กลง เช่น C_3+C_4 นั้นเองซึ่งปริมาณของ C_3+C_4 ที่สูงขึ้นนี้สามารถพบรูปได้ที่ทุกสภาพของระบบการให้ความร้อนโดยการใช้ไมโครเวฟ และมีผลที่ชัดเจนกว่าเมื่อเทียบกับระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้า

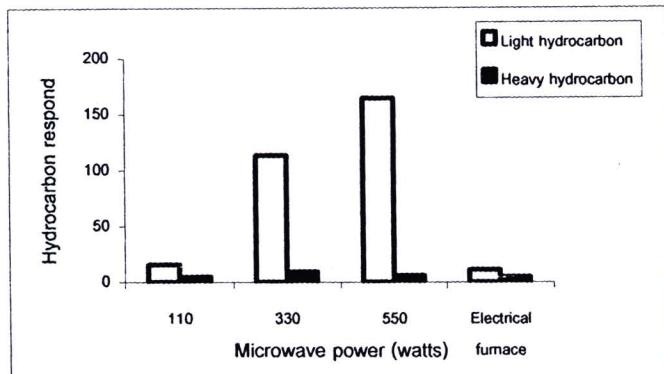
รูปที่ 4.12 การแปลงสภาพของคาร์บอนใน EVA/NR ไปเป็นก๊าซไฮโดรคาร์บอนที่อัตราส่วนระหว่าง Ar:O₂ 100:0

รูปที่ 4.13 การแปลงสภาพของคาร์บอนใน EVA/NR ไปเป็นก๊าซไฮโดรคาร์บอนที่อัตราส่วนระหว่าง Ar:O₂ 99:1

รูปที่ 4.14 การตอบสนองต่อไฮโดรคาร์บอนของเครื่อง Gas Chromatography อัตราส่วน Ar:O₂ ในก๊าซพา 100:0

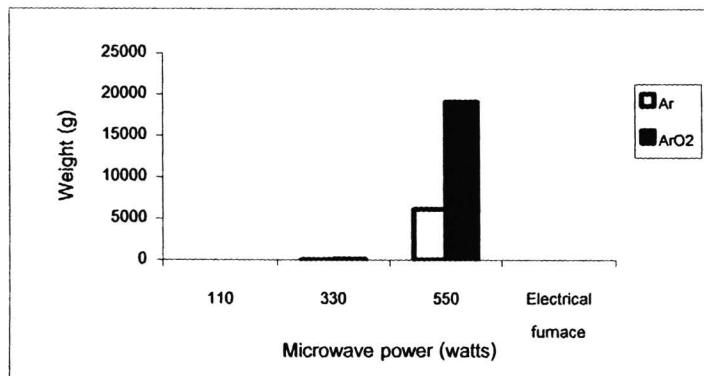

รูปที่ 4.15 การตอบสนองต่อไฮโดรคาร์บอนของเครื่อง Gas Chromatography อัตราส่วน Ar:O₂ ในก๊าซพา 99:1

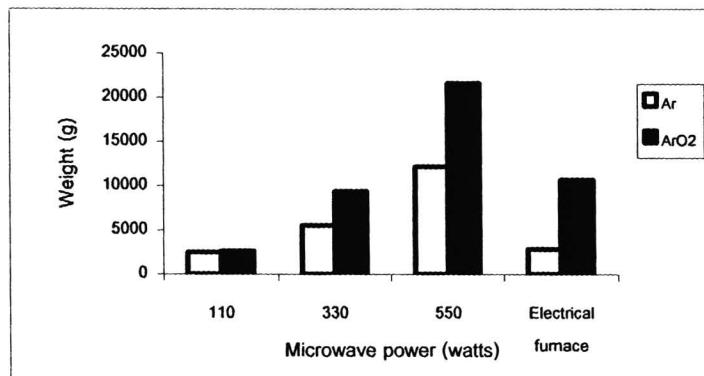
จากรูปที่ 4.14 ทั้งที่กำลังของไมโครเวฟ 110 และ 330 วัตต์ และ ระบบการให้ความร้อนโดยใช้เตาไฟฟ้าพบว่าปริมาณของ ไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดเล็ก (light hydrocarbon, C₁-C₃) และไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดใหญ่ (heavy hydrocarbon, C₄-C₅) นั้นมีปริมาณที่ไม่แตกต่างกันมากนักแต่ที่กำลังของไมโครเวฟเท่ากับ 550 วัตต์ พบว่าปริมาณของไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดเล็กนั้นมีปริมาณที่สูงมากขึ้น และปริมาณของไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดใหญ่ก็มีปริมาณที่ลดลงชัดเจน นอกจากนี้ที่อัตราส่วนระหว่าง A : O₂ 99:1 (รูปที่ 4.15) พบว่ามีปริมาณของไฮโดรคาร์บอนที่สูงกว่าที่อัตราส่วน Ar:O₂ 100:0 ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ไม่เลกุลของ EVA/NR และของแข็งที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิกิริยานั้นเกิดการแตกตัวเป็นก๊าซผลิตภัณฑ์ต่างๆ โดยเฉพาะไฮโดรคาร์บอน (รูปที่ 4.9) ขันเนื่องมาจากการเกิดปฏิกิริยาแก๊สชีพิเคน์ดังสมการที่ (3), (4) และ (6)

การแตกตัวออกของไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดใหญ่กล้ายเป็นไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดเล็กนั้น สามารถเห็นได้ชัดเจนที่อัตราส่วนระหว่าง Ar:O₂ 99:1 ซึ่งการแตกตัวนี้เกิดขึ้นเนื่องมาจากส่องกระบวนการ ด้วยกันกระบวนการแยกคือ ไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดใหญ่ที่เกิดจากการแตกตัวของ EVA/NR นั้นมีเวลาและ อุณหภูมิที่เพียงพอในการแตกตัวมากขึ้นทำให้ได้ไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดเล็กลง (สามารถพิสูจน์ได้ที่กำลังของไมโครเวฟ 330, 550 วัตต์ และระบบการให้ความร้อนโดยใช้เตาไฟฟ้า) ส่วนกระบวนการที่สองนั้นเกิดจาก การที่ก๊าซผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเกิดปฏิกิริยา เช่น CO₂, CO, H₂ และ CH₄ ที่มีความว่องไวในการ เกิดปฏิกิริยา ไปเห็นย่นนำและทำให้ไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดใหญ่เกิดการแตกตัวต่อไปได้ไฮโดรคาร์บอนที่ มีขนาดเล็กได้อีกเช่นเดียวกัน นอกจากนี้การที่มีออกซิเจนอยู่ในระบบบันน์จะช่วยส่งเสริมให้เกิดปฏิกิริยา แก๊สชีพิเคน์ของไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดใหญ่จากปฏิกิริยาที่ (2) และ (3) ซึ่งสามารถยืนยันได้จากการที่ ปริมาณของ H₂, CO₂, และ CH₄ ดังแสดงในรูปที่ 4.16, 4.17, และ 4.18 ตามลำดับ ที่ปริมาณของก๊าซ ดังกล่าวมีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่กำลังของไมโครเวฟ 550 วัตต์ ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่กำลังของ

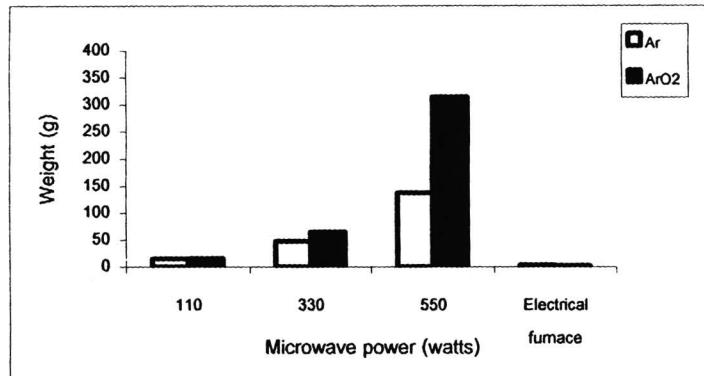
ไมโครเวฟนั้นสามารถให้อุณหภูมิที่สูงเพียงพอต่อการแตกตัวของ EVA/NR และไฮโดรคาร์บอนที่มีขนาดใหญ่ให้กล้ายเป็นก้าชผลิตภัณฑ์ดังกล่าวซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจนที่อัตราส่วนของ Ar:O₂ 99:1

รูปที่ 4.16 น้ำหนักของก้าชไฮโดรเจนที่กำลังของไมโครเวฟต่างๆระหว่างอัตราส่วน Ar:O₂ ในก้าชพา 100:0 (Ar) และ 99:1 (ArO₂)

รูปที่ 4.17 น้ำหนักของก้าชcarbonไดออกไซด์ที่กำลังของไมโครเวฟต่างๆระหว่างอัตราส่วน Ar:O₂ ในก้าชพา 100:0 (Ar) และ 99:1 (ArO₂)

รูปที่ 4.18 น้ำหนักของกําชมีเทนที่กำลังของไมโครเวฟต่างๆระหว่างอัตราส่วน Ar:O₂ ในกําชพา 100:0 (Ar) และ 99:1 (ArO₂)

จากการทดลองพบว่าที่อัตราส่วนของ Ar:O₂ 99:1 นั้นพบว่าปริมาณของ CO₂ นั้นมีปริมาณที่สูงขึ้นตามกำลังของไมโครเวฟทั้งนี้เนื่องมาจากการที่มี O₂ อยู่ในระบบนั้นจะช่วยในการเกิดปฏิกิริยาแก๊สซีฟิเครั่นดังปฏิกิริยาที่ (4) ในอัตราการเกิดปฏิกิริยาที่สูงกว่าปฏิกิริยาที่ (1) และ ปฏิกิริยาที่ (2) นอกจากนี้ระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟนั้นพบว่าสามารถผลิต H₂ จากการทำปฏิกิริยาของ CO₂ และ CH₄ ได้ในปริมาณที่สูงกว่าระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้ารวมทั้งปริมาณของ CO₂ และ CH₄ ที่เกิดจากกระบวนการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟก็สูงกว่าระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้าเช่นกัน (ตารางที่ 4.7, 4.8, และ 4.11) ซึ่งผลของการให้ความร้อนต่อปริมาณ CO₂ ในการทำทดลองที่ได้นั้นมีความแตกต่างของกับงานวิจัยของ A. Domínguez และคณะ (A. Domínguez et al., 2006) แต่ไม่พบความแตกต่างต่อปริมาณของ H₂ (ตารางที่ 4.12) ซึ่งความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้เนื่องมาจากการให้ความร้อนที่เกิดขึ้นในระบบไมโครเวฟ และเตาไฟฟ้านั้นมีความแตกต่างกัน ในการนี้ของระบบการให้ความร้อนโดยใช้ไมโครเวฟนั้น EVA/NR และ SiC นั้นจะถูกเหนี่ยวนำให้เกิดความร้อนขึ้นโดยตรงทำให้อุณหภูมิของ EVA/NR และ SiC นั้นมีค่าที่สูงกว่าบริเวณโดยรอบทำให้ CO₂ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนั้นมีเวลา และอุณหภูมิที่ไม่เพียงพอในการเกิดปฏิกิริยากับก๊าซอื่นๆที่อยู่โดยรอบ แต่ในทางกลับกันระบบการให้ความร้อนโดยใช้เตาไฟฟ้านั้นความร้อนที่เกิดขึ้นแก่ EVA/NR และ SiC นั้นอาศัยหลักการแพร่งสีความร้อนทำให้ CO₂ ที่เกิดขึ้นนั้นมีเวลาและอุณหภูมิที่เพียงพอในการเกิดปฏิกิริยากับก๊าซที่ว่องไวอื่นๆ ผลลัพธ์ให้ปริมาณของ CO₂ ที่ได้นั้นมีค่าที่ลดลง

ตารางที่ 4.11 ปริมาณของก๊าซ CH_4 ($\times 10^{-4}$ กรัม) ที่อัตราส่วนของ EVA/SiC 1:1

Microwave power (watts)	Weight (g)	
	Ar	Ar/O ₂
110	0.15	0.15
330	0.47	0.65
550	1.37	3.14
<i>Electrical furnace</i>	0.03	0.02

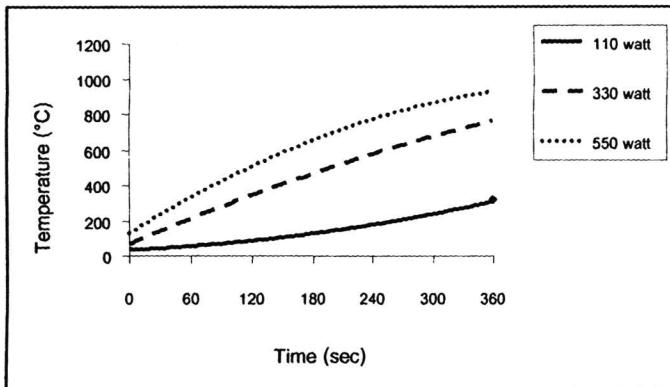
ตารางที่ 4.12 ปริมาตรของ H_2 , CO_2 , และ CH_4 เปรียบเทียบระหว่างระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟและเตาไฟฟ้าที่อุณหภูมิเดียวกันจากงานวิจัยของ A. Domínguez และ

คณ [17]

	Microwave heating	Electrical furnace
H_2	38.0	29.0
CO_2	9.7	11.8
CH_4	4.4	18.4

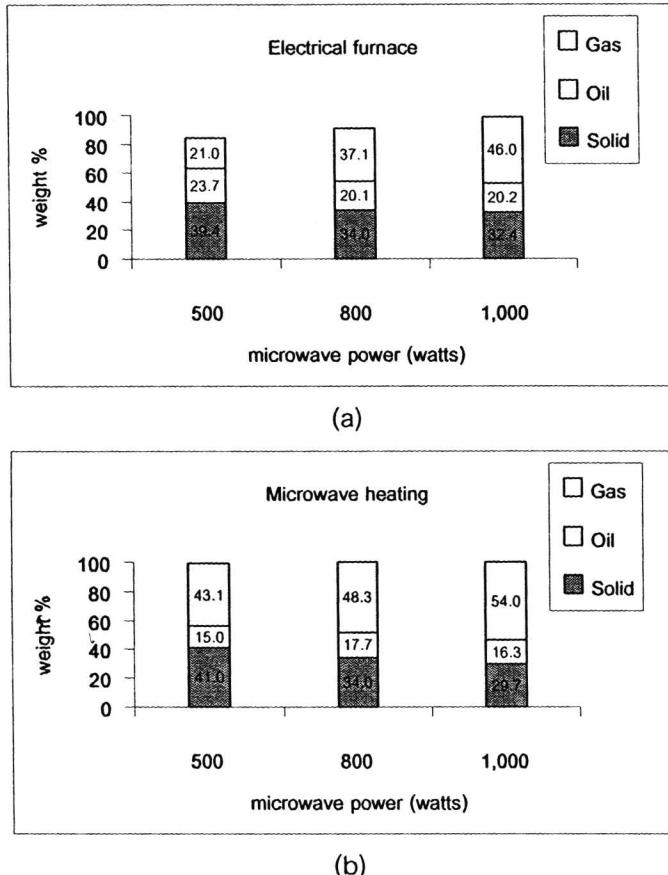
4.4.2 ผลของการกำลังไมโครเวฟ

จากการทดลองพบว่าที่กำลังของไมโครเวฟ 330 และ 550 วัตต์ พบร่วมกับ EVA/NR ทั้งหมดนั้นเกิดการแปรสภาพไปอยู่ในรูปของแข็ง ของเหลว และก๊าซ ยกเว้นที่กำลังของไมโครเวฟ 110 วัตต์ EVA/NR สรุนใหญ่ยังไม่เกิดการ塑性ตัวเนื่องมาจากที่กำลังของไมโครเวฟ 110 วัตต์นั้นไม่สามารถหนีความร้อนให้ SiC นั้นเกิดความร้อนที่สูงมากพอที่ทำให้ EVA/NR นั้นเกิดการ塑性ตัวได้ อุณหภูมิที่เกิดขึ้นจากการรั่วไหลน้ำในไมโครเวฟที่กำลังของไมโครเวฟ 110, 330, และ 550 วัตต์ แสดงดังรูปที่ 4.19 แต่เนื่องจากเกิดประจุขึ้นระหว่างส่วนปลายของเทอร์โมคัปเปิลและ SiC ระหว่างดำเนินการทดลองดังนั้นอุณหภูมิที่ได้จะมีความคลาดเคลื่อนประมาณ 50 °C และจะนี้จึงยังไม่เหมาะสมนักในการวัดอุณหภูมิภายในเตาปฏิกรณ์ไปพร้อมกับดำเนินการทดลอง

รูปที่ 4.19 อุณหภูมิที่เกิดขึ้นที่กำลังของไมโครเวฟ 110, 330, และ 550 วัตต์

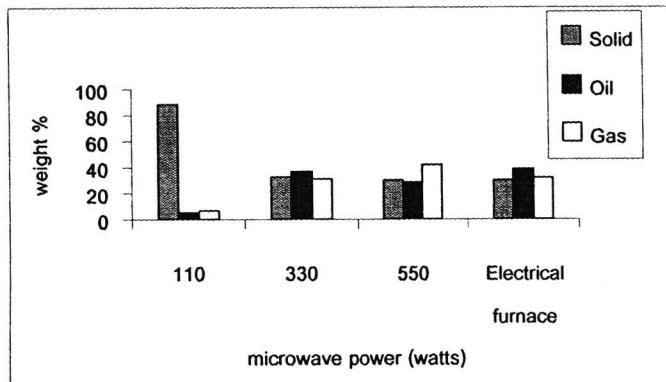
ก้าชผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการแปรสภาพทางความร้อนนั้นส่วนหนึ่งเกิดมาจากการทั้งการสลายตัวของของเหลว และของแข็งที่อุณหภูมิสูงกับก้าชที่มีความว่องไวสูงที่เกิดขึ้นในช่วงแรกของปฏิกิริยา ที่ระบบการให้ความร้อนโดยใช้ไมโครเวฟการเกิดก้าชผลิตภัณฑ์นั้นมีอัตราการเกิดที่สูงโดยเฉพาะในช่วง 0-180 วินาทีแรกของการแปรสภาพ แต่ที่เวลา 181-360 วินาทีต่อมาปริมาณของก้าชที่เกิดขึ้นพบว่ามีค่าที่ลดลง ทั้งนี้เนื่องมาจากอุณหภูมิที่เกิดขึ้นจากการเหนี่ยวนำไมโครเวฟในช่วงเวลา 0-180 วินาที นั้นมีค่าที่สูง ประมาณ $450\text{--}600\text{ }^{\circ}\text{C}$ ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่สูงพอที่ EVA/NR สามารถเกิดการสลายตัวได้ ทำให้ EVA/NR นั้น เกิดการสลายตัวไปหมดตั้งแต่เวลาที่ 0-180 วินาที ปริมาณก้าชผลิตภัณฑ์ที่ 181-360 วินาที จึงมีค่าที่ลดลง แต่ในทางกลับกันไม่พบความแตกต่างของก้าชผลิตภัณฑ์ทั้งสองช่วงเวลาที่ที่กำลังของไมโครเวฟ 110 วัตต์ ขึ้นเนื่องมาจากมีอุณหภูมิไม่สูงพอที่จะทำให้ EVA/NR เกิดการสลายตัว นอกจากนี้ที่กำลังของไมโครเวฟที่สูงขึ้นนั้นยังช่วยส่งเสริมให้ของเหลวที่เกิดขึ้นเกิดการสลายตัวต่อไปทำให้สัดส่วนของผลิตภัณฑ์ที่เป็นก้าชนั้นมีค่าที่เพิ่มขึ้นตามไปด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ A. Domínguez และคณะ [14] ที่เปรียบเทียบระหว่างระบบการให้ความร้อนโดยใช้เตาไฟฟ้าและไมโครเวฟต่อการกระจายตัวของของแข็ง ของเหลว และก้าช ดังแสดงในรูปที่ 4.20

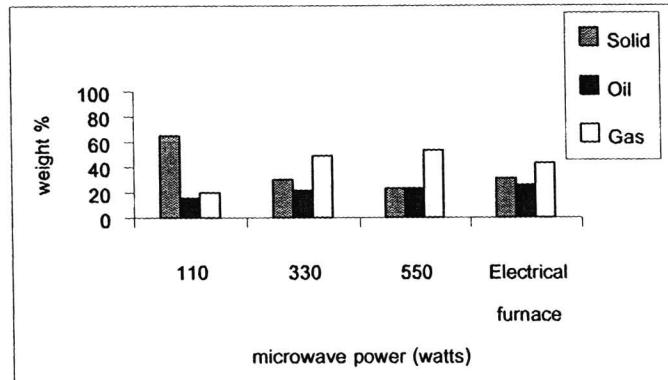
รูปที่ 4.20 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์จากระบบการให้ความร้อนโดยเตาไฟฟ้า (a) และไมโครเวฟ (b) จากผลการศึกษาของ A. Domínguez และคณะ (A. Domínguez et al., 2006)

สำหรับในงานวิจัยนี้พบว่าปริมาณของของแข็ง และของเหลวที่ทุกสภาวะการทดลองมีค่าที่ลดลง ในขณะที่ปริมาณของก๊าซมีค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อกำลังของไมโครเวฟมีค่าที่มากขึ้นทั้งนี้ที่กำลังของไมโครเวฟ 330 และ 550 วัตต์ พบว่าปริมาณของของเหลวและก๊าชนั้นมีสัดส่วนที่ไม่ต่างกันมากนักจากเนื้องາากการที่ SiC นั้นมีอุกหนานี่ยวน้ำให้เกิดความร้อนขึ้นโดยไมโครเวฟแล้วจะแฝความร้อนให้กับ EVA/NR ต่ออีก ทดสอบนึงซึ่งที่กำลังของไมโครเวฟ 330 และ 550 วัตต์ นั้นอาจมีอัตราการแฝความร้อนของ SiC ในอัตราที่ใกล้เคียงกันซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดในการคัดซับไมโครเวฟ และการแฝความร้อนของ SiC นั้นเอง เมื่อพิจารณาสัดส่วนของก๊าซผลิตภัณฑ์ระหว่างการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟและเตาไฟฟ้าดังรูปที่ 4.21 และรูปที่ 4.22 จะเห็นได้ว่าระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟนั้นมีสัดส่วนของก๊าซผลิตภัณฑ์ที่สูงกว่าระบบการให้ความร้อนโดยเตาไฟฟ้าโดยเฉพาะที่อัตราส่วน Ar:O₂ 99:1 ซึ่งปริมาณของก๊าซที่เพิ่มขึ้นนี้ส่วนใหญ่

เป็นผลมาจากการสลายตัวของสารประgoninที่รีดในของแข็ง แต่ผลของระบบการให้ความร้อนนี้ไม่มีผล
หรือมีผลที่น้อยมากต่อการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของเหลวที่เกิดขึ้น

รูปที่ 4.21 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ทั้งระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟ และเตาไฟฟ้าที่
อัตราส่วน Ar:O₂ 100:0

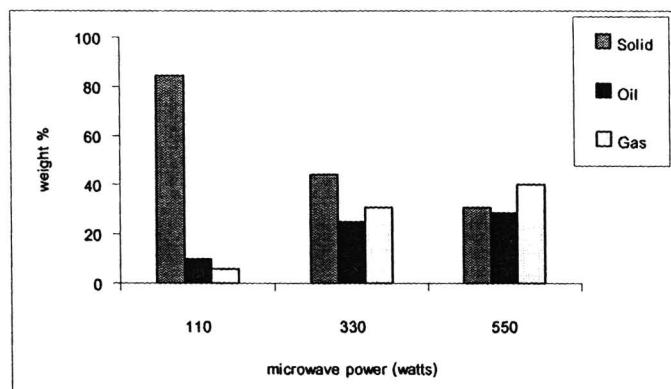

รูปที่ 4.22 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ทั้งระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟ และเตาไฟฟ้าที่
อัตราส่วน Ar:O₂ 99:1

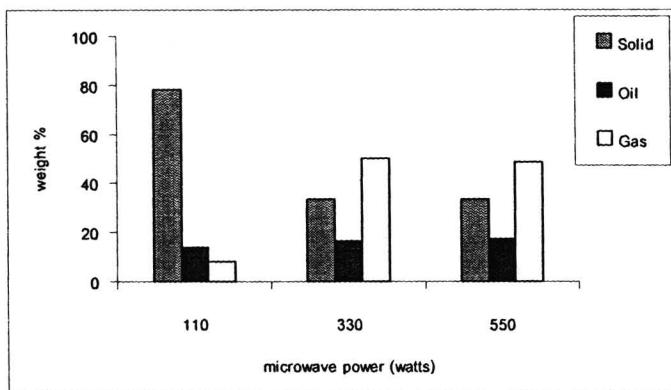
เมื่อทำการเปรียบเทียบผลการทดลองที่ได้ในรูปที่ 4.21 และรูปที่ 4.22 กับงานวิจัยของ A. Dominguez และคณะในรูปที่ 4.20 พบร่วมกันว่ามีความสอดคล้องกันกล่าวคือที่อุณหภูมิในการแปรสภาพที่
สูงขึ้นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ที่เป็นของแข็ง และของเหลวจะมีค่าที่ลดลง แต่สัดส่วนของก๊าซนั้นจะมีค่าที่
เพิ่มขึ้น โดยสัดส่วนของของแข็งทั้งระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟ และเตาไฟฟ้านั้นพบว่าไม่แตกต่าง
กันมากนัก แต่บริมาณของของเหลวนั้นระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟนั้นจะมีสัดส่วนที่ต่ำกว่าอย่าง
ชัดเจน และระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟนั้นมีสัดส่วนของก๊าซที่สูงกว่าอย่างชัดเจนเช่นกัน

4.4.3 ผลของอัตราส่วน Ar:O₂ ในกําชพา

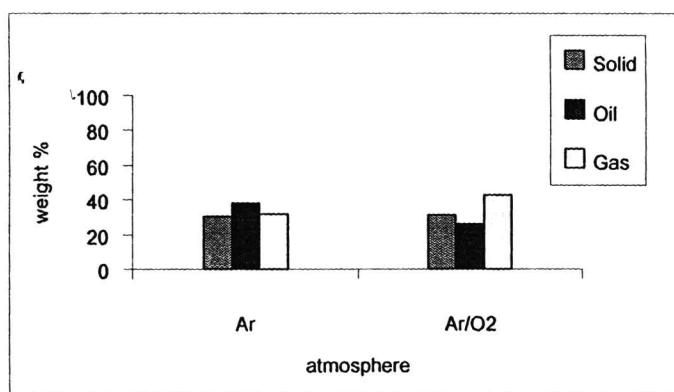
เมื่อพิจารณาอัตราส่วน Ar:O₂ ระหว่าง 100:0 และ 99:1 พบว่าที่อัตราส่วน 99:1 นั้นมีปริมาณของไฮโดรคาร์บอนขนาดเล็ก และ H₂ ในปริมาณที่สูงกว่า ซึ่งปริมาณของไฮโดรคาร์บอนที่สูงขึ้นนี้เกิดเนื่องมาจากการเกิดปฏิกิริยาแก๊สซิฟิเคชันระหว่างของแข็ง ของเหลว และกําชที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการทดลอง ซึ่งปฏิกิริยาระหว่างออกซิเจนในระบบกับผลิตภัณฑ์เหล่านี้จะทำให้เกิด CO₂, CO, และ H₂ หากยิ่งขึ้นซึ่งมีผลทำให้ปริมาณของของแข็ง และของเหลวลดลงหรือมีค่าที่ต่ำกว่าอัตราส่วน Ar:O₂ 100:0 (เปรียบเทียบระหว่างรูปที่ 4.7-4.8 และรูปที่ 4.23-4.24) สำหรับเตาปฏิกิริยไฟฟ้าพบว่าปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นนี้เกิดได้ไม่ดีนักในเตาปฏิกิริยไฟฟ้าซึ่งเห็นได้ชัดเจน (รูปที่ 4.25) จากปริมาณของแข็งที่ไม่ต่างกันมากนักระหว่างอัตราส่วน 100:0 และ 99:1 แต่ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ของห้องสองอัตราส่วนนี้จะเห็นได้ชัดเจนจากปริมาณของเหลว และกําชดังตารางที่ 4.13 และที่อัตราส่วน Ar:O₂ 99:1 นั้นพบว่าปริมาณของ H₂ และ CO₂ นั้นมีปริมาณที่สูงกว่าที่อัตราส่วน Ar:O₂ 100:0 ซึ่งจากการวิจัยของ A. Domínguez และคณะ (A. Domínguez et al., 2006) ได้ให้ความเห็นว่าระบบการให้ความร้อนโดยใช้ไมโครเวฟนั้นสามารถช่วยให้ปฏิกิริยาระหว่างกําชที่ว่องไวที่เกิดในตอนแรกของปฏิกิริยากับของแข็งนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ดีกว่าระบบการให้ความร้อนโดยการใช้เตาไฟฟ้านั้นก็คือปฏิกิริยาที่ (2) และ (6) นั้นสามารถเกิดได้ดีนั่นเอง ในส่วนของระบบการให้ความร้อนโดยใช้เตาไฟฟ้านั้นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ของแข็ง ของเหลว และกําชนั้นพบว่าเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับระบบการให้ความร้อนโดยไมโครเวฟนั้นคือผลิตภัณฑ์ที่เป็นกําชที่อัตราส่วน Ar:O₂ 99:1 นั้นมีค่าที่สูงกว่า (รูปที่ 4.25) ด้วยเหตุผลเดียวกันกับที่กล่าวไปแล้วข้างต้น

รูปที่ 4.23 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์จากการแปลงสภาพทางความร้อนที่อัตราส่วน EVA/NR:SiC 2:1 ที่อัตราส่วน Ar:O₂ 100:0

รูปที่ 4.24 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์จากการแปรสภาพทางความร้อนที่อัตราส่วน EVA/NR:SiC 2:1 ที่อัตราส่วน Ar:O₂ 99:1

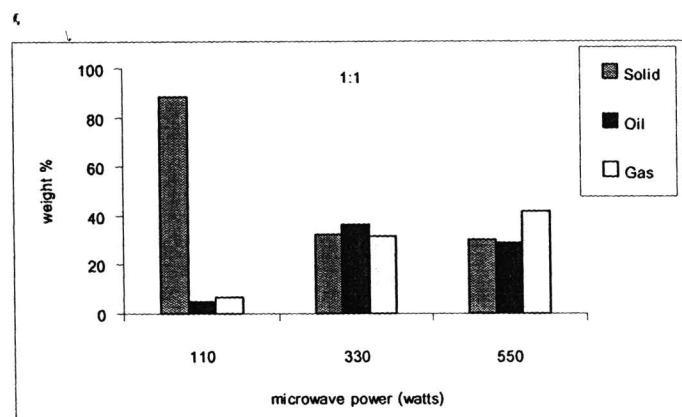
รูปที่ 4.25 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์จากการแปรสภาพทางความร้อนโดยใช้เตาไฟฟ้า เปรียบเทียบระหว่างอัตราส่วน Ar:O₂ 100:0 และ 99:1

ตารางที่ 4.13 สัดส่วนของผลิตภัณฑ์ของแข็ง ของเหลว และก๊าซ จากการแปรสภาพทางความร้อนจากระบบการให้ความร้อนโดยเตาไฟฟ้าที่ 700 °C

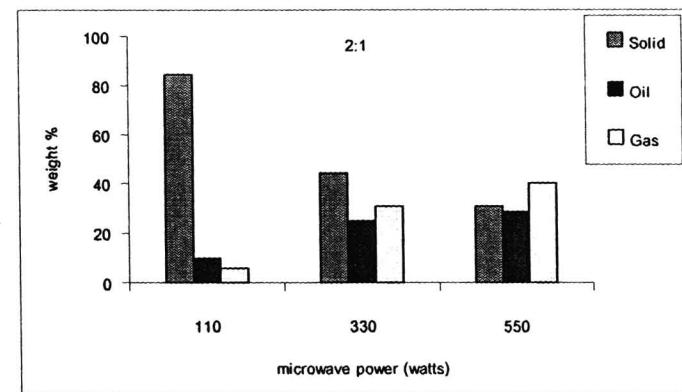
Atmosphere	Weight %		
	Solid	Oil	Gas
Ar	30.3	38.1	31.7
Ar/O ₂	31.2	25.9	42.9

4.4.4 ผลของอัตราส่วน EVA/NR :SiC

จากการศึกษาผลของอัตราส่วนระหว่าง EVA/NR :SiC ที่อัตราส่วนต่างๆ กันนั้นพบว่าผลของอัตราส่วนนี้ต่อการแปรสภาพทางความร้อนนั้นยังไม่เป็นที่ชัดเจนนักดังรูปที่ 4.26 และรูปที่ 4.27 ซึ่งในกรณีของอัตราส่วนเท่ากัน 1:1 นั้นพบว่าปริมาตรส่วนใหญ่ของ EVA/NR และ SiC ที่ผสมกันอยู่นั้นอยู่ในบริเวณที่สามารถรับไม่ได้แต่ในกรณีของอัตราส่วน 2:1 นั้นพบในภายหลังว่าประมาณ 20% โดยปริมาตรของ EVA/NR และ SiC ที่ผสมกันอยู่นั้นอยู่ภายนอกบริเวณที่ไม่สามารถแผ่ไปถึงทำให้มีความร้อนที่ไม่เพียงพอในการแปรสภาพทางความร้อนซึ่งสังเกตได้จากปริมาณของแข็งที่เหลือจากการแปรสภาพทางความร้อนที่อัตราส่วนระหว่าง EVA/NR :SiC เท่ากับ 2:1 โดยเฉพาะที่อัตราส่วน Ar:O₂ 100:0 ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวจึงควรมีการจัดหาแหล่งกำเนิดไมโครเวฟที่ให้คลื่นรังสีที่มีความสม่ำเสมอมากกว่าแหล่งกำเนิดที่ใช้อยู่ในงานวิจัยนี้เพื่อให้สามารถศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรดังกล่าวได้ดียิ่งขึ้น

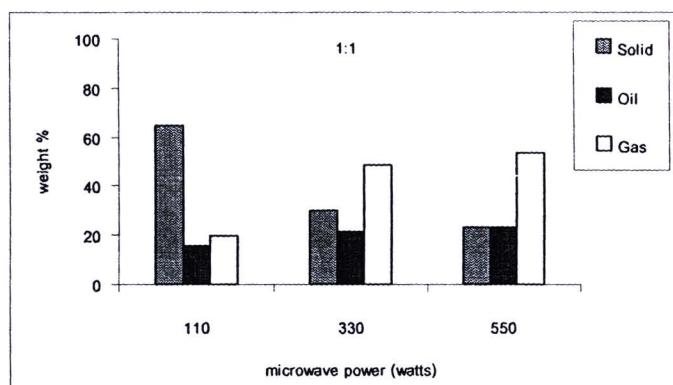

(a)

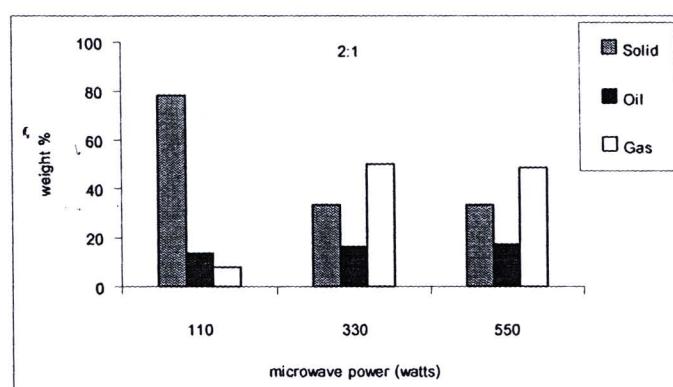

(b)

รูปที่ 4.26 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ของแข็ง ของเหลว และก๊าซที่อัตราส่วน EVA/NR :SiC เท่ากับ (a) 1:1 และ (b) 2:1 ภายใต้อัตราส่วนระหว่าง Ar:O₂ 100:0

(a)

(b)

รูปที่ 4.27 การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ของแข็ง ของเหลว และก๊าซที่อัตราส่วน EVA/NR :SiC เท่ากับ (a) 1:1 และ (b) 2:1 ภายใต้อัตราส่วนระหว่าง Ar:O₂ 99:1